

מאמריקה יש בדעתי לטוס לארץ, אך על זאת אכתוב כשאהיה

שם.

שלום רב ונשיקות

ד ו ד

לונדון 18.9.40 (16)

הבוקר נתקיימה על פי דרישתי ישיבת ה- קשה להגדיר

טיבן של ישיבות אלה. אין זו הנהלה - כי רק שלושה ממשתתפיה הם

חברי ההנהלה (חיים, ברוך ואנוכי). רק שנים יש להם תואר רשמי

כל שהוא. נמיר ולוקר ("יועצים"), במי ובקשטנסקי הם בבחינת

מקורבים - רציתי שנברר שאלת היחידה הצבאית שעומדת על הפרק.

הודאנתי מאמרה של חיים בישיבה קודמת (16.9.40) that in all recent they had decided to leave open the question of where the Jewish units were to serve.

לדבר עם אלה אין שום יסוד עובדתי. במשך ארבעת החודשים

האחרונים העמדנו בטרז מאמצינו, לפי דרישתי שנחבלה בלי כל

התנגדות אצל כל ה"גוף" ב-77 (16.9.40) את הפעולה לגיוס

יהודי או להגנת הארץ והישוב.

כל השיחות עם הממשלה, כל המכתבים והתזכירים שהוגשו לה (1

עמדו בעיקר על הצורך החיוני והתכוף לאפשר ליהודים אלו את

ההשתתפות המכסימלית בהגנת הארץ במרש והמזרח הקרוב בכלל.

לפני שוויצמן הלך לראות את ו.צ. אמר בישיבה (שאני נעדרתי מתוכה)

שהוא יעמוד על שלוש נקודות בשיחה עם ראש הממשלה:

1) Cadres to be selected in Pal. and sent to Egypt for training, 2) as many Jews as possible to be recruited in Pal. for fighting service in Pal. and Egypt; 3) Jewish units to be formed in England for fighting and other services; for those units men could also be recruited in the U.S."

עוד ב-14 ליוני נשלח מכתב ללויד בחתימת ויצמן המוקדש

כולו להקמת צבא יהודי בארץ - להגנת הארץ והישוב. ודוקא אני

עמדתי כל הזמן על כך שלא נסתפק אפילו עכשיו רק בצבא יהודי בארץ -

אלא נלחם על הקמת צבא יהודי בכלל, כשותף לצבא בן הברית בכל

המלחמה ובכל חזית.

ב-6 לאוגוסט מכתב לראש הממשלה

אדלרמן יצחק (אח)

והמכתב היה מוקדש אך ורק לצבא יהודי בארץ, דרשתי בכל חוקף שיכניסו

גם דרישה להקמת צבא יהודי בחו"ל ורבתי על כך עם לוקר ונפיר.

הם שניהם לא התערבו להלכה לדרישתי, אבל טענו שהבוקר כלומר

ב-6 לאוגוסט דנו עם ויצמן על חוכן המכתב ואיש לא הזכיר יחידה

יהודית בחו"ל ולכן אינם רוצים לשנות ובקושי הכרחתי אותם

להכין שתי נוסחאות, אחת - כפי שהכינו והשניה - שנוסף בה הפסוק

"and the request of Jews outside Pal. to be allowed to form Jewish
units for service with the Br. Army."

שתי הנוסחאות נשלחו לחיים לחתימה, והוא הבין לבחור

בנוסח המתוקן.

אולם כל הזמן הבחנו - ובשאלה זו ערכתי במשך הזמן כמה

חזכירים ורשימות - בין שני דברים: 1) הגנת הארץ על-ידי יהודים

2) השתתפות יהודית כללית במלחמה בכללה.

על הבירור שנתקיים היום נערך פרוסוקול ע"י לונסון שאם

גם אינו מלא ניחן מושג כל שהוא מהבירור, מצאתי עצמי "בבדידות

מזהירה" - אם אצרף גם את שני (ברוד ובקשטנסקי)

ל"רוב" של חיים. חיים לא הפתיע אותי, להיפך היה יותר טוב משצפיתי.

נמיר התנגד לדעתי בתוקף - אולם דבריו עוררו בי כבוד, כי היה

ברור שדבריו הם פרי מחשבתו ודעתו הוא, ולא רק *His master's voice*.

אולם צר היה לי לראות בקלקלת שני אנשים מקרוב - לוקר ובפי.

ידעתי של. אינו מסוגל לעמוד בפני חיים. הישיבה כלונדון ודאי לא

הגדילה את עצמאותו המוסרית והשכלית ואמר - לבו - הפוליס - הציוני.

אולם לא הייתי מאמין שיגיע לידי כך והצטערתי צער רב שראיתיו בכך.

אכזבה מרה עוד יותר היתה לי בפי. לא הנימוקים הכוזבים

והבלתי כנים שנסתה להשתמש בהם, גם לא עמדתה שחיים הוא היחיד

שצריך להכריע בשאלות ציוניות. נתגלה לי הבוקר דבר חדש שלא

חשדתי בקיומו: לאשה זו יש אמביציה לשלוט בציונות על ידי שלטונה

בחיים...

14./.